

РЕШЕНИЕ

№ 32606

гр. София, 06.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12941** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. С. М., като пълномощник на СТОЛИЧНАТА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), представлявана от директора, срещу РЕШЕНИЕ от 24.11.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 9^{-ти} с-в по н.а.х. дело №8184/2024г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Поддържа, че със събраните в съдебното производство доказателства е било безспорно установено, че процесното моторно превозно средство (МПС), регистрирано в РБългария, е било управлявано в описаните в ЕФ дата и час без собственикът да е сключил задължителната застраховка „Гражданска отговорност“. Твърди, че спорният ЕФ съдържа всички необходими реквизити и отговаря на изискванията на чл.189, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Сочи, че субектът на нарушението е търговското дружество „Алианц Лизинг България“ ЕАД, а не законният му представител Ц. Й.. Смята, че за да е осъществен съставът на нарушението по чл.638, ал.4 от Кодекса за застраховането (КЗ) е необходимо и достатъчно да бъде установено управление на автомобила и липса на валидна застраховка. Изтъква, че наличието или респективно липсата на съответната задължителна застраховка се установява при справка на интернет страницата на Гаранционния фонд, а относима към извършване на

нарушението е датата на която МПС е било управлявано без наличие на застраховка „Гражданска отговорност“, без значение кога е възникнало задължението за сключването ѝ. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърден ЕФ Серия Г №0061310, издаден от СДВР. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Еwentуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Ответникът – „АЛИАНЦ ЛИЗИНГ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. В писмена Молба от 14.02.2025г. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава мотивирано заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С Електронен фиш Серия Г №0061310, на основание чл.638, ал.4 във вр. с ал.1, т.2 и чл.461, т.1 КЗ, на „Алианц Лизинг България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева, за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ, за това, че на 07.12.2023г. в 15⁵² ч. в [населено място] по [улица] посока от [улица]към Околовръстен път с автоматизирано техническо средство (АТСС) с №MD1197 е било установено управление на МПС – лек автомобил, марка „М. С 400 Д 4МАТИК“ с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] , регистрирано в РБългария и не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

С обжалвания съдебен акт е ОТМЕНЕН Електронен фиш Серия Г №0061310.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е приел, че незаконосъобразно и в противоречие с приложимия материален закон – чл.483, ал.1, т.1 КЗ, административното наказание „имуществена санкция“ е наложено на физическото лице (ФЛ) Ц. Д. Й., в качеството ѝ на законен представител на „Алианц Лизинг България“ ЕАД, вместо на юридическото лице (ЮЛ) – собственик на МПС. Този извод решаващият състав е обосновал с „...обръщението в електронния фиш към жалбоподателя Й. – „Уважаема госпожо за извършеното нарушение Ви се налага имуществена санкция в размер на 2000.00 лева“. Освен това първостепенният съд е приел, че процесният ЕФ не отговаря на изискването за съдържание, установено в чл.189, ал.4 ЗДвП, тъй като в санкционната му част не е индивидуализиран нарушителят на когото се налага имуществената санкция, а извеждането му по тълкувателен път е недопустимо.

Тези изводи не се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 9^{ти} състав.

В чл.461 КЗ изрично и изчерпателно са изброени задължителните застраховки, сред които е и „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по т.10.1, раздел II, буква „А“ от Приложение №1 „Класове застраховки“. Според т.10 на Раздел II гражданската отговорност е свързана с притежаването и използването на МПС. С нормата на чл.483, ал.1, т.1 КЗ е регламентирано

задължение за всяко лице, притежател на превозно средство, което е регистрирано на територията на РБългария и не е спряно от движение, да сключи договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Според същата разпоредба това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на превозното средство, да сключи застрахователния договор. За неизпълнение на това задължение законът – чл.638, ал.1 КЗ, предвижда наказание за всяко лице, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, в изрично установените размери: „глоба“ от 250 лева за физическите лица и „имуществена санкция“ от 2000 лева за ЮЛ или еднолични търговци (ЕТ). Според приложимата норма на чл.638, ал.4 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на МПС за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика се налага глоба или имуществена санкция по ал.1 чрез издаване на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата (така чл.647, ал.3 КЗ, приложимата редакция ДВ, бр.101/2015г.). При това приложима е разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП (редакцията ДВ, бр.101/2016г.), вкл. установените изисквания за съдържанието на електронния фиш. Съгласно тази разпоредба ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В случая, противно на изложените от първостепенния съд мотиви, процесният ЕФ с №0061310 напълно съответства на изискванията на закона относно съдържанието му, като в него еднозначно са посочени мястото, датата и часът на извършване на нарушението, регистрационният номер на МПС и неговият собственик. Нарушението е описано ясно и недвусмислено и кореспондира на дадената му правна квалификация. Определени са видът и размерът на санкцията. Несъстоятелен е изводът на първостепенния съд, че административното наказание е наложено на физическото лице представляващо „Алианц Лизинг България“ ЕАД, вместо на ЮЛ – собственик на МПС. Видно е от съдържанието на ЕФ, че собственикът на МПС е посочен недвусмислено чрез неговото фирмено наименование и единен идентификационен код (ЕИК) според данните от Търговския регистър (ТР) - „Алианц Лизинг България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]. Името на Ц. Й. е споменато единствено като лице представляващо търговеца, но от това по никакъв начин не следва направения от първостепенния съд извод, че на нея е наложено административното наказание. Обратният извод може да бъде направен при съпоставянето на фактическите с правните основания за издаване на ЕФ, доколкото наложеното наказание е имуществена санкция по чл.638, ал.1, т.2 КЗ, а не глоба. Според настоящия решаващ състав съдържанието на ЕФ и детайлно посоченото правно основание за издаването му, не предполага тълкуване на волята на административно-наказващия орган, до какъвто неправилен извод е достигнал първостепенният съд. Следва да се отбележи, че и ответникът по касация „Алианц Лизинг България“ ЕАД правилно е възприел, че именно нему, като собственик на МПС с ДК [рег.номер на МПС], е наложено процесното административно наказание и съответно жалбата с която е бил сезиран съдът е подадена от дружеството, а не от лицето посочено в ЕФ като негов законен представител. При това като страна в съдебното производство – въззивен жалбоподател, е бил конституиран търговецът „Алианц Лизинг България“ ЕАД, а не физическото лице Ц. Й.. В обжалвания съдебен акт обаче, първостепенният съд е възприел като страна - въззивен жалбоподател именно Ц. Й., за която няма данни изобщо да е участвала в производството пред СРС.

При това касационният състав приема, че първостепенният съд е постановил съдебното решение при съществено нарушение на съдопроизводствените правила - отменително основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК във вр. чл. 63 ЗАНН.

При осъществения контрол, настоящата инстанция намира, че първостепенният съд не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, не е обсъдил направените от жалбоподателя възражения, не е изложил правни изводи относно релевантните факти и обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, както и приложението на закона. В случая липсват изводи относно основния за спора въпрос - извършено ли е било твърдяното нарушение. Видно е от жалбата с която е бил сезиран съдът, че твърденията на жалбоподателя „Алианц Лизинг България“ ЕАД са били, че не е извършил нарушението за което му е наложена санкцията, тъй като към релевантния период е имал сключен договор за задължителната застраховка „Гражданска отговорност“. Доказателства в тази посока обаче не са били събрани, като в нарушение на чл.13 НПК съдът не е предприел всички мерки за разкриване на обективната истина.

Нормата на чл.220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт (липсват мотиви за извършено от обективна и субективна страна на нарушението) се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане при съобразяване на повдигнатото административнонаказателно обвинение.

Съдът намира, че съгласно чл.226, ал.3 АПК по исканията на страните за разноси за настоящото съдебно производство следва да се произнесе СРС при новото разглеждане на делото съгласно изхода на спора.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 24.11.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 9^{-ти} с-в по н.а.х. дело №8184/2024г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

